

Nro.

63.

DZIENNIK

Patryotycznych Politykòw w Lwowie.

Dnia 17go Marca 1797.

Gazety.

WŁOCHY.

*Dalszy ciąg urzędzeń J. Buonaparte
w Papieskich Kraiach.*

6. Każę przyłożyć pieczęci na wszystkie ruchomości osób wyż rzeczonych, i będzie się starała o wyciąganie iak największych korzyści z dóbr zabranych.
7. Wszystkie beneficya Kościelne bez wyjątku, których właściciele nie znajdują się w prowincyi, mają być sekwestrowane.

strowane. 8. Kommissarze oznaczeni wybierać będą kontrybucye dla Rzplitey. Fran: 9. *Romania* mieć będzie członek jeden przy Deputacyi obrony powszechney w Rzeczypospolitey Przedalpeyskiej i t. d.

Do Legacyi *Urbino* Jenerał *Buonaparte* wydał następującą odezwę: 1. *Urbino* rządzone będzie od administracyi centralney z 7. osób złożoney, a ta założy swą stolicę w *Pesaro*. 2. Miasta, dzierżawy, zamki i wsie należące do Legacyi *Urbino* wyszłą w 5. dni po tem obwieszczeniu 5. Deputowanych, dla wykonania przyśięgi posłuszeństwa Rzeczypospolitey Francuskiej. 3. Nieposłusznym rozkazom podług praw wojennych karani zostaną. 4. Obrządki zwyczajne religii w niczym naruszone nie będą. 5. Administracya użyje środków zabezpieczających spokojność powszechną. 6. Będzie iey dodany aient Francuski dla czuwania nad interesami Rzeczypospolitey. 7. Kommissya składać się będzie z Ob: *Antadi*, *Mosca*, *Mancini* i t. d. 8. Aientem Francuskim będzie Ob: *Dorel* i t. d.

Naywyższa Władza Rzplitey Przedalpeyskiej rospierając się długo o kształt nowey Konfyt:, zakończyła jednym zamachem krótką uchwałą długą tę czynność. Na wniosek wielu Deputowanych postanowiła przyjąć Konfytucyą Francuską z pomocniejszą odmianą słówną do położenia kraju.— Senat *Bonoński* przychylając się do żądania mieszkańców *Imola*, przyjmuje ich z ukontentowaniem do związku, i w odezwie wyraża między innymi: *Waleczni współobywatele! Nie dajcie się uwodzić podeyścióm! Jesteście już częścią Rzeczypospolitey Przedalpeyskiej i macie prawo do opieki narodu Francuskiego. Zapatruycie się na karność woyska przywracającego wolność naszym krajóm. Można powiedzieć z przekonaniem, że J. Buonaparte, zaprowadziwszy napowrót zwycięskie swe armie do Francyi, nie zostawi po sobie, iak tylko wolność uśmiechającą się w starożytnem swem siedlisku, a Rzeczpospolita Przedalpeyska będzie wiekopomnem świadectwem iey zwycięstw.— Przez *Bononię* prowadzą wiele niewolników Papieskich, a ci skarżą się powiększey części na Ojca S. i kardynałów za to, że ich groźbą*

kar

kar galerowych zmuszali do przyjęcia służby w wojsku. — Słychać, że Jenerał *Clarke* z *Piacencyi* spiesznie pobiegł do *Rzymu*. Domyślają się, że Papież uyrzwał nareszcie potrzebę proszenia o pokóy. — W wielu okolicach krajów Papieskich mieszkańcy sami poprzyminali kokardy 3kolorowe.

Z *Sinigaglii* dnia 8. *Lutego*. Francuzi weszli tu i do *Ancony* w największey spokojności. Do tego ostatniego miasta wojska Papieskie, uciekając przed nieprzyjacielem, chciały się schronić, ale stanawszy pod bramami, znalazły je pozamykane. Mieszkańcy oświadczyli im, że inaczey nie będą wpuszczeni do murów, tylko zwyciężywszy nieprzyjaciół. Ten warunek zdawał się im niepodobny do wykonania, i dla tego nieprobując losu bitwy, wołały się poddać Francuzom. Z całej armii Papieskiej w *Romanii* niepozostało tylko 1500. ludzi; dla tego zdaie się, że Papież iak nayrychley prosić będzie o pokóy. Zaden mieszkaniec na rozkaz Papieża nie chciał się iść oręża. Wieści powszechnie roziane o uzbraianiu nadzwyczajnem spokojnych cbywateli były fałszywe. Republikanie wszędzie szanują religią i własność szcze-
gół:

gólnych osób. Rzeczpospolita *S. Marina* doświadcza od Jenerała *Buonaparte* względów przyzwoitych wolnemu Rządowi. Wystawszy Deputowanego rzeczony Jenerał do Senatu tamtejszego, zapewnił go o przyiaźni i opiece Rządu Francuskiego.

P. S. Listy najpóźniejsze z Włoch zapewniają, że Papież pozyskał pokóy dnia 21. Lutego; między innemi przystał na warunek zapłacenia Francyi 30. milionów liwrów i przystawienia do armii 7000. koni.

TURCYA.

Z *Konstantynopola d. 25. Stycznia.* Minister Francuski *Aubert Dubayet* z nadzwyczajną okazałością i pompą miał temi dniami Audyencyą u W. Sultana. Woyskowi od artyleryi konney i inni poprzedzali Ambasadora, nie byli jednak uzbroieni tak, iak na audyencyi u W. Wezyra. Ceremonie na żądanie Obywatela *Aubert Dubayet* znacznie były odmienione, i Sultán pozwolił mu na takie honory, iakich nigdy nie było przykłady

u *Porty*. Między innemi nie czekał przed Salą Audyencyonalną na W. Wezyra, i wchodząc przed Sultana, który siedział na Tronie pod baldakiem, nie był prowadzony od 2. Kapidzi Baszów. Natomiast asystowało mu 30 ianczarów, którzy podczas Audyencyi staneli w półkole obok niego. Do podobnych usług ianczarowie nigdy jeszcze nie byli używani. — Dnia 23. t. m. Francuska Artylerya konna czyniła popisy w przytomności W. Sultana, Wezyra i Kapita-
na Baszy. Pierwszy okazał największe swe ukontentowanie z ich zręczność. — Swiezo przybyły Posel Rzeczypospolitey Weneckiej, miał także audyencyą u W. Sultana, ale podczas tey zachowano dawne ceremonie. — Wiele officyerów Francuskich dostaie uwolnienie od służby Tureckiej, gdyż Sultan oświadcza, że skarb nie może wystarczyć na opłacanie tak wielu cudzoziemców. — Wojna między *Persyą i Rossyą* jeszcze dotąd jest popierana; ale wizyscy iey bliski obiecują koniec. Uzurpator Tronu Perskiego, Soletni starzec, miał już wynurzyć iwą chęć zawarcia pokoju, i przywrócenia Persom prawego Monarchy, jeżeli

li mu ten pozwoli dokończyć życia przy wielkorządztwie iedney prowincyi, którą sobie sam wybierze — Listy z *Cypru* donoszą teraz szczegòły śmierci przeszlego tłumacza *Muruzi*. Ten wieczorem siedział spokojnie w swej stancyi, gdy niespodziany łoskot ściągnął go z ciekawości do drzwi. Skoro te uchylił, rzuciło się na niego 4. ludzi maskowanych z pułkami. Ci położywszy go trupem, odeszli nie tykając się iego rzeczy. *Muruzi* był wielki przyjaciel Francuzów; niewiadomo, komu przypisać należy śmierć iego.

ROSSYA.

Z *Litwy* dnia 20. *Lutego*. Uzbraiania flott po portach Rossyjskich dla tego tylko są nakazane, żeby się na przyszłą wiosnę maytkowie ćwiczyli w manewrach zwyczajnych. Nie masz podobieństwa, żeby Imperator chciał wysłać eskadrę w pomoc Anglii. Feld: *Suwarów*, mając za życia Imperatorowey pod swą kommendą sto tysięcy woyska, chciał i teraz nie mniejszey liczby pod swe ro-
ska-

skazy. Imperator daleki od zezwolenia na to, uwolnił go od służby równie, iak i wielu innych officyerów. Od 1. Kwietnia woyska zaczną zwyczajne ćwiczenia, i dla oszczędzenia wydatków, nie w obozach, lecz w kwaterach stać mają. Wszyscy Jenerałowie odebrali rozkaz, aby niezwłocznie stawali u swych kommend, i o tym bezpośrednio uwiadomili Monarchę. Uroczyści, z powodu Koronacyi w Moskwie, 3. Niedziele trwać mają. Z tamtąd Imperator uda się do różnych mieysc swego kraiu, i co rok odwiedzać będzie iedną prowincyą.
